

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติศักดิ์ เกิดอรุณสุขศรี. 2536. การศึกษาเชิงวิเคราะห์พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องสาวิตรีในฐานนาฏวรรณกรรม. อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต วรรณคดีเปรียบเทียบ, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. เอกสารคำสอน ทฤษฎีดนตรีศตวรรษที่ยี่สิบ. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา ไสคตยานุรักษ์. 2547. สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่สาม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา ไสคตยานุรักษ์. 2547. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่สอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ ลพสัดถยุทธ. 2541. เสียงดนตรีคำไทย : เอกสารวิจัยส่วนบุคคล กลุ่มวิชาศิลปกรรม-ภาษา [ม.ป.ท. : ม.ป.พ.].
- มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. 2508. สาวิตรี ความเรียงและบทละครร้อง. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2522. ลิเก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้องภาพสุวรรณ.
- อรวรรณ บรรจงศิลป์ และคณะ. 2546. ดุริยางคศิลป์ไทย. พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Abramson, A. S..1962. The Vowels and Tones of Standard Thai: Acoustical Measurements and Experiments. Bloomington, IN: Indiana University Research Center in Anthropology, Folklore and Linguistics.
- Belkin, Alan. 2001-2004. Artistic Orchestration. (online). Available from: http://www.garrigan.com/Orchestration_Tutorial.html
- Belkin, Alan. 2001-2004. A Practical Guide to Musical Composition. (online). Available from: www.musique.umontreal.ca/personnel/Belkin/bk
- Casella, Alfredo, Virgilio Mortari. 2004. The Technique of Contemporary Orchestration. 2nd ed. Italy: Ricordi.
- Dallin, Leon. 1974. Techniques Of Twentieth-Century Composition: guide to the

- materials of modern music. 3rd ed. Dubuque: WM.C.Brown.
- Hindemith, Paul. 1937. The Craft of Musical Composition. Vol.1. Artheur Mendel,trans. 4th ed. New York: Associated Music Publishers.
- Kennan, Kent, Donald Grantham.1997. The Technique of Orchestration. 5th ed. Upper Saddle River, NJ : Prentice Hall.
- Kostka, Stefan. 1990. Materials and Techniques of Twentieth-century Music. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Rumery, Kenneth. 2004. Twelve Tone Composition Part 2. (online). Available from:
<http://www2.nau.edu/~krr2/12tone/12tone2.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก

บทละครร้องสาวิตรี

บทละครนี้เรียบเรียงขึ้นจากพระราชนิพนธ์ความเรียงและพระราชนิพนธ์บทละครร้อง ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้เรียบเรียงมีความต้องการเรียบเรียงให้เป็นบทละครสำหรับการร้อง 3 คนและคอรัสหญิงล้วน โดยมีการผสมผสานระหว่างความเรียงและบทละครร้องเพื่อให้เรื่องราวมีความกระชับ มีการตัด, เชื่อม, แทรกบทพรรณนาเหตุการณ์, การใช้การกำกับเวที (sd.), ลดจำนวนตัวละคร, สับเปลี่ยนบทพูด, ฉากและอุปกรณ์การแสดงมีการนำเข้าออกในระหว่างการแสดง, มีดนตรีคั่นระหว่างการแสดงแทนการเปลี่ยนฉากในจุดต่างๆ เพื่อให้สามารถสื่อสาร และดำเนินเรื่องราวในเวลาอันสั้น เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอในดนตรีตะวันตก

“สาวิตรี”

ตัวละคร

Soprano	สาวิตรี
Tenor	สัตยวาน
Bass	พระยม

Prelude

เวลา พลบค่ำแสงเงินแสงทองกำลังหมดไปจากท้องฟ้า...

เปิดม่าน มีสาวิตรีคนเดียว, แต่งสมณะอย่างพราหมณี พิณพาทย์ทำเพลงเสมอ สาวิตรีเริ่มทำพิธีบูชา
 กุณท์ (กุณท์ คือ กุณฑะ ซึ่งหมายถึงหลุมที่ขุดขึ้นเพื่อก่อไฟ โดยพราหมณ์จะตักเนยใสหยอดลงไป
 ทำให้ไฟลุกอยู่เพราะเชื้อคือเนยใส การบูชาไฟคือ การถวายเครื่องสังเวทแก่พระอัคินีโดยเฉพา)
 เปลวไฟลุกวับ ๆ แวม ๆ และมีควันไฟพวยพุ่งขึ้นมาไม่ขาดสาย

สาวิตรี (รำพึง)

อนิจจาคิดมาน่าใจหาย
 ได้มีสุขสบายอย่างเต็มที่
 จนจวนวันจะถึงหนึ่งปี

เสียงแว่ว...จากสาวิตรีเป็นบทสวดบูชากุณท์....

โอมพระสุรย์ศรีแก้ว	แผ้วผ่องพรรณราย
ฉายรัสมิ์จากฟ้า	ส่องจ้าจตุรทิศ (...)
ข้าขอเชิญเสด็จ	เดรัจฉงจากอัมพร
จรมาสู่เปลวเพลิง	

สาวิตรี (จำฟังต่อ)

ไฉวันนี่ถึงวันสำคัญไว้
ว่าองค์พระสตัยวานผู้ยาจิต
จะต้องปลงปลดปลิดชีพกษัย
อนิจาเป็นกรรมที่ทำได้
จึงมาต้องทุกข์ใหญ่ในครานี้

(สวดต่อ)

อ้าองค์พระทรงฤท-	ธิมหิทธิเดชา
สองแสงสว่างมา	อภิรักษ์นรากร
สามส่วนประมวลลง	ณ พระองค์อติศร

สาวิตรีได้เริ่มบทสวดด้วยความเร็วเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ร่างกายเธอเหนื่อยอ่อน และจะล้มลง สตัยวานเข้ามาพอดี เมื่อเห็นสาวิตรีกำลังบำเพ็ญเพียรอย่างหนัก ก็เข้าไปเรียกเพื่อให้เธอคลายความเพียรนั้นลงด้วยความรัก แต่สาวิตรียังคงตั้งมั่นเช่นเดิม

สตัยวาน

น้องรัก
ผิวพัคตริวรูปชুবเศร้า
ตะบะของน้องรักหนักไม่เบา
นงเยาว์ช่างอุตสำหรับอดทน
ระหว่างสามราตรีที่ล่วงแล้ว
พระน้องแก้วไม่เสวยเลยสักหน
มาเสวยเถิดนาแม่หน้ามน
ขอให้พี่ได้ยลน้องสบาย.ฯ

(...)

ไฉวันนี่ถึงวันสำคัญไว้...
อุส่าห์บ่มตะบะทรमान
เพื่อเทวมหาศาลโปรดเกศี
อดอาหารนานาสามราตรี
ขอผลจงได้มีสมจิตเรา.ฯ

สตัยวานออกไปหาอาหาร สาวิตรีลืมตาขึ้นและมองดูสตัยวานด้วยความวิตก

สาวิตรี

โลกมืดและชนเหงา	อุระเศร้าสทกใจ
พอสุริโยทัย	ก็สว่างและสร้างทุกข์
เห็นแสงตะวันฉาย	ฤก็กายและใจสุข
ปักษา ณ ยอดรุก	ซก็ซร้องประลองเสียง

เหมือนชาวประโคนชัย สิริศัพท์สำเนียง
สรรเสริญประจบเวียง วรรณณะของตน

สัตยวานเดินเข้า: ทนไต่ทนนั้นปรากฏว่าสัตยวานเกิดการเจ็บปวดอย่างรุนแรง และอาการเจ็บปวดก็
เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จนต้องทิ้งอาหารที่หมายจะให้สาวิตรีนั้นลง

สัตยวาน

สาวิตรี, หัวพี่ปวดยิ่งนักและร้าวใหญ่
ทั้งอวัยวะและหทัย
ไม่สบายเป็นพันพรรณนา
พีนี่ไข้แน่แล้วดวงสมร
ราวกับศรประหารรานเกศา
และเพลิงรุมสุ่มไหม้ในอุรา
ราวจะบ้าเพราะพิษอัคนี
ช่วยประคองเกิดน้องผู้งามขึ้น
เพราะไม่สามารถยืนแล้วตัวพี่
โอย! โอย! แก้วตาช่วยสามี
ครั้งนี้ใช้กาจแทบขาดใจ! ฯ

สาวิตรี

ทูลเทศ
น้องนี้รักทรงเดชกาสาย
เจ้าประคุณพระทูลกระหม่อมแก้ว
อย่าทรงแคล้วคลาดไปไกลหม่อมฉัน
ขอยอมตายถวายซึ่งชีวัน
แทนองค์พระจอมขวัญผู้ภรรยา ฯ

นางสาวิตรีรีบลุกไปพยุงมา, แล้วนั่งลงและประคองพระสัตยวานไว้บนตัก. พระสัตยวานแสดงกิริยา
อาการทรมานทรมานมากขึ้นเป็นลำดับ, จนในที่สุดพระสัตยวานตัวอ่อนและสิ้นสมฤติ

สาวิตรี (กอดร่างพระสัตยวานร้องไห้ปานขาดใจ)

ไฉ่ว่าพระทูลกระหม่อมแก้ว
มาทึงเมื่อยเสียแล้วช่างทำได้
จะเสด็จจรดล ณ หนใด
ไยไม่ชวนเมื่อยไปเป็นเพื่อนทาง
พระมาทึงเมื่อยไว้ไม่นำพา
ปล่อยให้ร่างกลางป่าอันใหญ่กว้าง
เมื่อยอยู่เดียวพุ่มพอกออ้างว้าง
ขอวายวางชีวิตติดตามไป ฯ

เวลาเที่ยงคืนพอดี แสงต่างๆหมดไปจากท้องฟ้า แม้แต่แสงจันทร์และแสงดาว ทุกสิ่งทุกอย่างมืดและเงียบสนิท แม้แต่เสียงร้องไห้ของสะอึกสะอื้นของนางสาวตรี (sd. ไฟเวทที่มีดลง และเปลี่ยนเป็นสีแดงเพลิงทันที)

สาวตรี: ราตรีมืดลง..... ภูตผีผู้ท่องเที่ยวในราตรีมีเสียงอันน่ากลัว, เดี๋ยวไปมาอยู่ด้วยความรำเริงได้เสียงซึ่งมาจากสัตว์ป่าผ่านไปมาในดง, เสียงร้องอันดังแห่งหมาใน ซึ่งมีมาจากทิศใต้และตะวันออก ทำให้ใจระริกระริวอยู่

บุรุษผู้หนึ่งซึ่งแต่งกายสีแดงเคียวเกล้าแต่งด้วยมุกฏ. ปรากฏขึ้นมาทันทีอย่างน่าตกใจ กายนั้นมีส่วนล้ำสัน และรุ่งโรจน์ราวกับพระอาทิตย์ บุรุษผู้นั้นมีผิวคล้ำ, มีตาสีแดง, ถือบ่วงอยู่ในมือ, และแลดูน่าสยดสยอง ยืนอยู่ข้างพระสัตยวานและเพ่งดูอยู่ นางสาวตรีจึงค่อยๆ วางพระเคียวพระภรรตาลงกับพื้นดิน, และก้มกราบโดยพลันด้วยพระหฤทัยอันสิ้นระริว, ก่อนตรัสด้วยเสียงอันเต็มไปด้วยความโศก

สาวตรี ข้าได้เห็นพระโอมอันผ่องผุด
ผิดกับโอมมนุษย์ก็รู้ได้
ว่าพระองค์คงเป็นเทพไท
ซึ่งเสด็จครรรโลมาที่นี่

พระยม

ดูราสาวตรีศรีสมร
อันบังอรภักดีเป็นยิ่งใหญ่
ต่อองค์พระภรรตาผู้ยาใจ
บมิได้หน่ายรักสักเวลา
ทั้งเธอนี้มีโยคะสมบัติ
ปรากฏชัดน่าชมเป็นหนักหนา
เพื่อเหตุนี้ไรรายอมสนทนา
กับนางแก้วกัญญาสาวตรี
ตัวเรานี้คือพระยมราช
ผู้ทรงฤทธิ์อำนาจอย่างเต็มที่
อันพระสัตยวานกุมารนี้
หมดอายุถึงที่ต้องวายปราณ
เหตุนี้ในตัวเราเอาบ่วงมา

เพื่อมัดเธอและคร่าหิ้งสู่สถาน

สาวตรี

ไอ้เทวาริบัติไฉนไม่
ทรงเมตตาข้าพระเจ้า

อนิจจาตุข้าเปนสตรี
แม่ต้องไร้สามี.

ไอ้...

พระยม

อย่าเสียใจมากไป ไม่เข้าการ
ไซ่ว่าสตัยวานจะคืนชนม์

จงเข้าใจ
ผิวถึงอายุขัยเราจึงมา
อย่าแม่อย่า
มาอนขอชีวิตของภรรยา
ยอมมิได้, ักญญาอย่ารำไร.ฯ

พระยมเอาบัววงจ้วงลงไปคล้องตัว "ปราณ" ของพระสตัยวาน จุดให้ยืนขึ้น นางสาวตรีก็วางศพพระสตัยวานและลุกขึ้นบ้าง พระยมจูงปราณเข้าโรง สาวตรีเดินตามเข้าโรงไป

พระยมเดินออกมา โดยมีนางสาวตรีเดินติดตามมา ซึ่งการสนทนาระหว่างพระยมและสาวตรีทำให้เธอเหนื่อยอ่อนขึ้นตามลำดับจนถึงที่สุด

พระยม

หยุดเทอญ, เธอเดินมา
โดยมรรคาลำบากหน้อยไม่
บัดนี้นางทรมสงวนควรกลับไป
เพื่อจะได้กอบกิจกรณีย์
บำเพ็ญการกุศลสราทธพรต
สำหรับองค์ทรงยศบตีศรี

สาวตรี

หม่อมฉันขอตามไปพระเจ้าข้า
หรือเสด็จไปเองในมรรคา
ข้าก็จะขอตามเสด็จไป

ด้วยอำนาจแห่งแรงแห่งตะบะ
และสำมาคารวะต่อผู้ใหญ่
อีกพระองค์กรุณาแก่ข้าไท
คงไม่มีสิ่งใดกีดทางจร

บทบรรเลงคั่น

- พระยม หยุดเกิด, สาวิตรี. เธอได้มาไกลที่สุดที่ควรจะมาได้อยู่แล้ว.
- สาวิตรี บุคคลอาจจะกระทำมิตรภาพกับเพื่อนร่วมทางได้ โดยเดินไปด้วยกันแม้เพียงเจ็ดก้าว
เมื่อคำนึงมิตรภาพซึ่งกระหม่อมฉันมีต่อพระองค์ ฉะนั้นแล้ว กระหม่อมฉันของ
ประธานทูลอะไรสักอย่างหนึ่ง. ขอได้โปรดทรงสดับฟังด้วยเถิด ผู้ใดมิได้ทรมานจิต
ของตน, ผู้นั้นจะได้ถึงซึ่งกุศลธรรมหาได้ไม่ แม้โดยยังชีพทั้งสี่สถาน, คือ พรหมจรรย์
1, ปริศรม 1, วานปรัสถย 1, สันนยาส 1 สิ่งซึ่งเรียกว่ากุศลธรรมแท้ก็คือความรู้รอบ
จริง ฉะนั้นปราชญ์จึงกล่าวว่า ธรรมเป็นสิ่งเลิศกว่าสิ่งทั้งปวง, หาใช้การยังชีพทั้งสี่
สถานนั้นไม่
- พระยม หยุดเกิด เราพอใจมากอยู่ในถ้อยคำของเธอ เว้นเสียแต่ชีวิตของภรรดาของเธอ
เท่านั้น, นะเจ้านิรมล, เธอจงขอพรประการหนึ่งเถิด เราจะยอมประสาทพรใดๆ ให้
ทั้งสิ้นตามแต่เธอจะขอ เราดูๆ เห็นว่าตัวเธอเหน็ดเหนื่อยแล้วด้วยการเดินทาง ฉะนั้น
แล้วจงหยุดและกลับเกิด อย่างทนกรากกรำอีกต่อไปเลย
- สาวิตรี อ้าเทวราช, การสนทนาแม้ครั้งเดียวด้วยผู้ก่อปรด้วยบุญเป็นสิ่งซึ่งพึงปรารถนายิ่ง;
ความเป็นมิตรกับบุคคลเช่นนั้น เป็นสิ่งพึงปรารถนามากกว่าอีก. และการคบธรรมจรรย์
จะไร้ผลนั้นมิได้เลย
- พระยม บัดนี้เธอจงระงับเกิด. กลับเกิด. อย่างทนกรากกรำลำบากต่อไปอีกเลย. ถ้อยคำที่เธอได้
กล่าวมา, ทำความปิติและเพิ่มพูนปัญญาแม้ของผู้ที่รอบรู้. ฉะนั้นดูกรภักฎิณี, เธอจง
ขอพระเนปกระการที่ 2 เว้นแต่ชีวิตของพระสัสถยวานเท่านั้น

- สาวตรี ขอพระองค์ทรงฟังคำของกระหม่อมฉันเถิด. นิตยกรณีย์ของคนดีอันพึงกระทำแก่สัตว์ทั้งหลายคือไม่ประทุษร้าย ร้ายด้วยจิต, วาจา, และกาย แต่ตรงกันข้ามต้องแผ่เมตตา. ส่วนโลกนี้ไซ้, สิ่งทั้งปวงล้วนต้องเป็นเช่นนี้. ปุถุชนมักไร้ทั้งศรัทธาและปฏิบัติ. แต่ผู้ที่เป็นธรรมจารีย่อมจะกรุณาแม้แก่ศัตรูผู้มาอ่อนน้อมขอพึ่ง.
- พระยม บัดนี้หนอเธอจะสมปรารถนาทุกสิ่ง จงระงับเถิด. เธอได้มาไกลพอแล้ว. ภัทราถ้าเธอมีความปรารถนาก็จงขอพรอีกประการหนึ่ง. นอกจากชีวิตของสัตว์วาน.
- สาวตรี เทวะ, พระองค์ย่อมทรงกำราบสัตว์ด้วยทั้งหลายด้วยวินัย, และการที่พระองค์ทรงคร่าห้สัตว์ทั้งหลายไปก็โดยอาศัยวินัย, หาใช่ทรงประพฤติดตามพระหฤทัยของพระองค์ไม่. เพราะเหตุที่พระองค์ทรงประสาทธรรมโดยสม่าเสมอแก่สัตว์ทั้งปวง, พระองค์จึงพระนามว่าพระธรรมราชา แม้ในตนเอง ชนก็มีได้ไว้วางใจเท่าที่ไว้วางใจในผู้ประพฤติธรรม
- พระยม ดูกรภัทรา ถ้อยคำที่เธอได้กล่าวมาแล้วนั้น เรายังมิได้เคยฟังผู้ใดกล่าวเลย เราพอใจมากในถ้อยคำของเธอ. นอกจากชีวิตของสัตว์วานเธอจงขอพระเป็นประการที่ 4, แล้วจงกลับไปเถิด.
- สาวตรี ...กระหม่อมฉันขอประทานบุตรร้อยคน, ให้กำเนิดแต่กระหม่อมฉันและพระสัตว์วาน. ให้บุตรนั้นล้วนมีพลังกำลังและฤทธิ์ และสามารถดำรงวงศ์สกุลของกระหม่อมฉันสืบไป.
- พระยม ดูกรภักฎิณี, เธอจะได้มีโอรสร้อยองค์, ทรงกำลังและฤทธิ์, และเป็นผู้ออกความยินดีแก่เธอเป็นอันมาก. ดูกรราชบุตรี, จงอย่า ทนความเหน็ดเหนื่อยอีกเลย. เธอได้มาไกลเกินไปแล้ว
- สาวตรี การเสวนาระหว่างชนผู้ก่อปรกฤษณธรรมย่อมไม่ไร้ผล. อันตรายจะมีมาสู่บัณฑิตจากบัณฑิตหาได้ไม่. และจริงแท้ ธรรมจารีย่อมเป็นผู้ที่ทำให้พระสุริยโคจรไปในฟากฟ้าโดยอำนาจแห่งความสัตย์. และธรรมจารีลีเป็นผู้ค้ำจุนโลกไว้ด้วยตะบะ. ราชะ, ทั้งอดีตและอนาคตย่อมเป็นไปโดยอำนาจแห่งธรรมจารี

พระยม เธอยิ่งกล่าวถ้อยเช่นนี้ อันเต็มไปด้วยคติสำคัญ, เต็มไปด้วยมธุราทพร้อมด้วยธรรมะ, และเป็นที่เจริญจิต, เราก็อิงมีความเคารพในตัวเธอยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ดูกรนางผู้ภักดียิ่งต่อพระสวามี, เธอจงขอพรอันหนึ่งซึ่งประเสริฐหาที่เปรียบมิได้เกิด.

สาวิตรี เมื่อเสียพระภรรยาแล้ว, กระทบอัมฉันเองก็เท่ากับผู้ที่ตาย.
หากไร้พระภรรยา แม้สวรรค์กระทบอัมฉันก็หาปรารถนาไม่.
หากได้พระภรรยาก็กระทบอัมฉันก็ได้ปรารถนาซึ่งความเจริญ.
หากไร้พระดากระทบอัมฉันจะบังคับใจให้คงมีชีวิตได้อย่างไร.

พระองค์ได้ประทานพรว่าให้กระทบอัมฉันได้มีโอรสร้อยคน. กระทบอัมฉันจึงขอ
ประทานพระพรดังนี้, คือให้พระสตัยวานได้กลับมีพระชนมชีพขึ้นใหม่ พระวาจาของ
พระองค์จะได้เป็นไปสมจริงได้

พระยมพยักหน้า สาวิตรีเห็น้อยล้มลงเหมือนขาดใจ แล้วเวทิมืดสนิท

เวลารุ่งอรุณ: แสงแรกของดวงอาทิตย์ค่อยๆส่องออกมาทั่วท้องฟ้า ทำให้เริ่มเห็นสตัยวานและสาวิตรี
ยังคงนอนอยู่ที่เดิมที่ละน้อย สตัยวานก่อนที่จะค่อยๆฟื้นขึ้น, ตาแลดูนางสาวิตรีอย่างตะลึงก่อน, แล้ว
ค่อยๆ ยิ้ม และในที่สุดยกแขนขึ้นกอดคอนางสาวิตรี. นางสาวิตรีจึงตื่นและเห็นสตัยวาน ในเวลานี้เริ่ม
หรือแสงสีแดงลงไปทีละน้อยจนหมดไป

พระสตัยวาน

สาวิตรี

ผ่านฟ้า

ผู้เปนนยอดชีวากระทบอัมฉัน

บได้วายคำนึงถึงทรวงธรรม์

บุญที่สร้างแต่ปางอดีตนั้น

ช่วยหม่อมฉันมาเป็นข้าพระองค์

เจ้าประคุณ

พระทูลกระทบอัมแก้ว

อย่าทรงแคล้วคลาดไปไกลหม่อมฉัน

ขอยอมตายถวายซึ่งชีวัน

แทนองค์พระจอมขวัญผู้ภรรยา.๖

จอมขวัญ
 ยิ่งกว่าชีวันเสนาหา
 พี่หรือจะพรากจากแก้วตา
 เท่ากับฆ่าตัวเองให้บรลัย
 พี่เป็นห่วงโถมตรูอยู่เป็นนิตย์
 ไม่ละเลย(เขย)ชิดพิสมัย
 ชีวิตพี่ยังมีอยู่ตราบไต่
 ขอถนนอมทราวม้วยคู่ชีวัน.ฯ

ผ่านฟ้า
 ผู้เป็นยอดชีวากระหม่อมฉัน
 เห็นแล้วว่าพระองค์ทรงรักครัน
 เหตุฉนั้นเชื่อแท้พระวาที่
 มิไฉนีกว่าพระองค์จะทรงหน่าย
 ไม่นึกว่าภาสายจะทรงหนี
 แต่ว่าสิ่งน้อยใหญ่ในโลกนี้
 เห็นอยู่ดีล้วนแต่อนิจจัง.ฯ.....

